

Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2017/8896

KARAR NO : 2017/2890

Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Düzce 3. Asliye Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 12/12/2013

NUMARASI : 2013/110-2013/44

DAVACI : Süzer Altundal

DAVALI : Düzce Nüfus Müdürlüğü

DAVA TÜRÜ : Nüfus

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş olup hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından temyiz edilerek kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

KARAR

Davacı tarafından açılan davada, davacının nüfus kaydında "Süzer" olan adının "Süzen" olarak düzeltilmesine karar verilmesinin talep ettiği Mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmıştır.

Dosyada mevcut nüfus kayıt örneğinden, davacının 30.07.1997 tarihinde Bakanlar Kurulu kararı ile Türk vatandaşlığından çıkmasına izin verilmesi üzerine Türk vatandaşlığını kaybettiği ve bu sebeple nüfus kaydının kapatıldığı anlaşılmaktadır.

5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 14. maddesi; "Nüfus kaydının kapatılması; ölüm, gaiplik, Türk vatandaşlığının kaybı, evlenme, boşanma, evlat edinilme, soybağının düzeltilmesi veya reddi gibi olaylar nedeniyle bir kaydın üzerinde işlem yapılamaz hale getirilmesidir. Kaydın kapatılmasına ilişkin sebep ortadan kalktığında veya kaydın yeniden açılmasını gerektirecek yeni bir sebep ortaya çıktığında kayıt yeniden açılır. Kaydın açılmasından sonra kişisel durumda meydana gelmiş olan olaylar kişinin kaydına işlenir." hükmünü içermektedir.

Mahkemece, adının düzeltilmesi istenenin vatandaşlıktan çıkma nedeniyle nüfus kaydının kapalı olduğu, bu nedenle nüfus kayıtları üzerinde herhangi bir işlem yapılmayacağı gözetilmeksizin davanın reddi yerine kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın **Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine**, 02.03.2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2016/13684
KARAR NO : 2017/1264

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : SAMSUN 3. TÜKETİCİ MAHKEMESİ
TARİHİ : 07/10/2015
NUMARASI : 2015/494-2015/1006
DAVACI : DENİZBANK A.Ş.
VEKİLİ : AV.MURAT ÖZŞAHİN
DAVALI : CELAL TAŞKARA

Taraflar arasında görülen davada Samsun 3.Tüketici Mahkemesi tarafından verilen ve yukarıda sayı ve tarihi belirtilen kararın, HMK 363. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmesi üzerine, dava dosyası ve içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve diğer tüm dosya kapsamı delil ve belgeler incelendi. Gereği müzakere edilip düşünüldü.

Davacı vekili; davalıya, müvekkili banka ile yaptığı ticari kart sözleşmesi uyarınca kredi kullandırıldığı, davalının kendisinden masraf adı altında 490,75 TL haksız para alındığı iddiasıyla ve bu bedelin iadesi istemiyle Tüketici Hakem Heyeti'ne başvurduğu ve Hakem Heyeti tarafından davalı lehine karar verildiği, davalının tüketici olmadığı ve kullandığı kredinin de ticari ve mesleki kredi olduğu iddiasıyla Hakem Heyeti kararının iptaline ve ödenen meblağın iadesine karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı davaya cevap vermemiştir.

İlkderece mahkemesince; davalının, davacı banka ile ticari kart sözleşmesi imzalamış olması, kullanılan kredinin ticari kredi niteliğinde olması, tüketici hakem heyetinin bu nitelikli krediler yönünden alınan masraf ve komisyon iadesiyle ilgili istemleri inceleme ve değerlendirme yetkisinin bulunmaması nedeniyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

Miktar itibarıyla kesin olan kararın kanun yararına bozulması istemiyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz yoluna başvurulmuştur.

Mahkemece, davalının ticari kart sözleşmesi imzalamış olması nedeniyle tüketici olmadığı gerekçesiyle davanın kabulü ile Tüketici Hakem Heyeti kararının iptaline karar verildiği halde, davacı vekili lehine 6502 sayılı Yasanın 70/6 maddesi uyarınca vekalet ücretine ve HMK 326/1 maddesi uyarınca yargılama giderlerine hüküm olunmaması doğru olmadığı gibi, davalı aleyhine harca hüküm olunmaması da doğru görülmemiş ve hükmün kanun yararına bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının HMK 363 maddesine dayalı Kanun Yararına Temyiz isteminin KABULÜ ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere yukarıda anılan gerekçeyle KANUN YARARINA BOZULMASINA, karardan bir örneğinin Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesine, 03/03/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2016/14488

KARAR NO : 2017/1266

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : KİLİS 2. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
(TİCARET MAHKEMESİ SIFATIYLA)
TARİHİ : 24/06/2016
NUMARASI : 2016/133-2016/446
DAVACI : ABDULLAH YILMAZ
VEKİLİ : AV. MEHMET GALİP AKDAĞ
DAVALI : GARANTİ BANKASI A.Ş.
VEKİLİ : AV. BERTAN SIR

Taraflar arasında görülen davada Kilis Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından verilen ve yukarıda sayı ve tarihi belirtilen kararın, HMK 363. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmesi üzerine, dava dosyası ve içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve diğer tüm dosya kapsamı delil ve belgeler incelendi. Gereği müzakere edilip düşünüldü.

Davacı vekili; müvekkilinin kullandığı kredi sebebiyle davalı bankanın masraf, komisyon ve dosya ücreti adı altında haksız olarak tahsil ettiği meblağdan şimdilik 10 TL'nin ticari faiziyle birlikte müvekkiline iadesine karar verilmesini talep etmiştir. Davacı vekili, ıslah dilekçesiyle bu miktarı bilahare 550 TL'ye yükseltmiştir.

Davalı davaya cevap vermemiştir.

İlkderece mahkemesince; taraflar arasındaki kredi sözleşmesinde, masraf, komisyon vs. alınmasına ilişkin şartların TBK 20 vd. genel işlem şartı mahiyetinde ve haksız olduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

Miktar itibarıyla kesin olan kararın kanun yararına bozulması istemiyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, ıslah edilen miktar yönünden harç alınmadan karar verildiği, ayrıca ıslahla yükseltilen kısım yönünden bu tarihten itibaren faize hüküm olunması gerekirken talebin tamamı yönünden dava tarihinden itibaren faize hüküm olunmasının hukuka uygun olmadığı gerekçesiyle kanun yararına bozma yoluna başvurmıştır.

1-Dosya içerisindeki bilgi ve belgelere, dava dilekçesinde yatırılan peşin harcın ıslahla arttırılan bölüm üzerinden alınması gereken peşin harcı da karşılması nedeniyle ıslah dilekçesinde ayrıca peşin harç alınmamış olmasında 492 sayılı Harçlar Yasası'na aykırı bir yön bulunmamasına göre sair kanun yararına temyiz isteminin reddi gerekmiştir.

2-Dava banka kredi sözleşmesinden kaynaklanan ve davacı taraftan fazla tahsil edildiği iddia olunan masraf, komisyon vs. ücretin davalı Banka'dan istirdadı istemine ilişkindir.

Dava dilekçesinde fazlaya ilişkin hakların saklı tutulması kaydı ile 10 TL'nin dava tarihinden itibaren ticari faizi ile davalıdan tahsili istenmiş, 12.05.2016 tarihli ıslah dilekçesi ile dava değeri 540,00 TL daha arttırılmış, mahkemece 550,00 TL'nin dava tarihinden itibaren avans faizi ile davalıdan tahsiline karar verilmiştir.

Ancak ıslahla arttırılan 540,00 TL yönünden davalı taraf ıslah tarihinden önce temerrüde düşürülmüş değildir.

Bu halde ıslahla arttırılan bölüm yönünden ıslah tarihinden itibaren faize hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde dava tarihinden itibaren faize hükmedilmesi doğru görülmemiş, bu yönden karar yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğundan yerel mahkeme kararının kanun yararına bozulmasına karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda (1) no'lu bantte açıklanan nedenle sair kanun yararına temyiz isteminin reddine, (2) no'lu bantte açıklanan nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın HMK 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile yerel mahkeme kararının sonucuna etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, karardan bir örneğinin Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesine, 03/03/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 13. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2016/31315

KARAR NO : 2017/1420

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : İstanbul 1. Tüketici Mahkemesi
TARİHİ : 08/12/2015
NUMARASI : 2013/1132-2015/1319
DAVACI : İett İşletmeleri Genel Müdürlüğü vekili avukat Hasan Yılmaz
DAVALI : Mahmut Tanal vekili avukat Nazmi Gülay

Taraflar arasındaki itiraz davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın reddine yönelik olarak verilen hükmün davacının başvurusu üzerine süresi içinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması istenilmekle, incelemenin evrak üzerinde yapılmasına karar verildikten sonra dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

KARAR

Davacı vekili, 07.03.2011 tarih ve 374 sayılı kararı ile Üsküdar Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığınca, birçok alanda kullanılmak üzere özel olarak tasarlanan İstanbulkart'ın satışı sırasında kart bedeli olarak davalı/tüketiciden alınan 10 TL'nin iadesine karar verildiğini, kart bedeli alınmasına ilişkin uygulamanın 4077 sayılı Tüketici'nin Korunması Hakkındaki Kanun'a aykırılık içermediğini ileri sürerek, anılan kararın itirazın iptaline karar verilmesini istemiştir.

Davalı, bedel alınmasına ilişkin işlemin, 4077 sayılı Kanunun 5/3 maddesine aykırılık taşıdığını, Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Kararının yerinde olduğunu beyanla, davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece, davanın reddine karar verilmiş, miktar itibariyle kesin nitelikteki bu karar davacının başvurusu üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Dava, Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nin " İstanbulkart adıyla satışı yapılan ürünün, satış işlemi sırasında davalı/tüketiciden kart bedeli olarak alınan 10 TL'nin iadesine " ilişkin 07.03.2011 tarih ve 374 sayılı kararının itirazın iptaline ilişkindir. Mahkemece, " ... şu anda sadece ulaşım hizmetlerinde faal bir şekilde kullanıldığı tespit edilmiştir. Alternatif olarak 1,2,3,5, ve 50 geçişlik sınırlı kart alınarak kullanılabilirdiği, sınırlı kartla İstanbulkart'ın sağladığı aktarmalı geçiş, abonman geçişi, indirimli geçiş, ücretsiz geçiş ve kadememli ücretlendirme özelliklerinden faydalanılamadığı anlaşılmıştır. " şekliyle, herhangi bir bilgi ve belgeye bağlı kalınmaksızın tespit

yapılıp , Belediyelerin hizmet sunduğu tüketiciye, bir hizmet için ayrıca başka bir mal veya hizmeti satması ve de geri iade alırken bu mal veya hizmetin depozito bedelini geri ödememesinin yasalara ve hukuka aykırı bir eylem olduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir. Hemen belirtilmelidir ki, ilke olarak, karşılıksız olarak tüketiciden alınan bedelin iade edilmesi gerektiği açıktır. O halde, somut olayda alınan bedelin, neye karşılık alındığının tespiti önem arz etmektedir. Dava konusu kartın, davacı İstanbul Elektrik Tramvay ve Tünel İşletmeleri Genel Müdürlüğü (İETT) tarafından, temassız kart teknolojisine dayalı olarak elektronik ücret toplama işlemlerine hasren geliştirilip, diğer alternatif elektronik biletlere göre; kara, deniz ve raylı sistemlere özgü şehiriçi toplu taşıma hizmetlerinde kullanım kolaylığı sağlaması ve belirli şartlar dahilinde aktarma imkanı sunmasının yanı sıra, kartın aynı zamanda Belediye tarafından verilen değişik hizmet alanlarında da bir ödeme aracı olarak tasarlanmış olduğu dosya kapsamından anlaşılmaktadır. Bu haliyle kart arzının, kullanıcılara bir kolaylık sağladığı tartışmasızdır. Öte yandan, davacının bu kartın üretimi için, dava dışı bir şirketle sözleşme yapıp, bir maliyet oluşturduğu da görülmektedir. Keza, uygulamanın sürdürülebilirliğinin sağlanması için bir işletim bedelinin ortaya çıkacağı tartışmasızdır. Diğer yandan, bilirkişi raporuna göre, tüketici dava konusu kartı alma konusunda mecbur bırakılmamış, alternatif kartlarla ulaşım hizmetlerinden yararlanma imkanı açık tutulmuştur. Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde, dava konusu kartla ilgili bedel alınmasında kanuna aykırılık bulunmamaktadır. Buna göre davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken, aksine düşüncelerle yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olup bozmayı gerektirir. Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile, İstanbul 1.Tüketici Mahkemesi'nin 08.12.2015 tarih 2013/1132 E. ve 2015/1319 K. sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına **BOZULMASINA**, peşin alınan harcın istek halinde iadesine, HUMK'nun 440/III-2 maddesi uyarınca karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere, 06/02/2017 gününde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2017/1137

KARAR NO : 2017/970

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : KDZ.Ereğli 3. Asliye Hukuk Mahkemesi (Tüketici Mahkemesi Sıfatıyla)
TARİHİ : 27/01/2015
NUMARASI : 2014/195-2015/11
DAVACI : Ereğli Şen Elek. Gsm Oto. Nak. İnş. Ltd. vekili avukat Çağlar Ozan Olkaç
DAVALI : Zeki Türkyılmaz vekili avukat Mesut Avcı

Taraflar arasındaki hakem kurulu kararına itiraz davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması istenilmekle, incelemenin evrak üzerinde yapılmasına karar verildikten sonra dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

KARAR

Davacı şirket vekili; davalı tüketicinin müracaatına konu Ereğli Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 26/05/2014 tarih ve 2014/932 sayılı kararının usul ve yasaya aykırılık içerdiğini, zira davacıya satışı yapılan dava konusu telefonun değerinin, hakem heyeti başvuru sınırının üzerinde olduğunu, diğer yandan telefonda imalattan kaynaklı bir ayıbın bulunmadığını ileri sürerek, anılan Hakem Heyeti Kararının iptaline karar verilmesini istemiştir.

Davalı, Tüketici Sorunları Hakem Heyeti tarafından dosyaya kazandırılan bilirkişi raporu ile telefonda tespit edilen ezik ve çiziklerin tüketici hatasından kaynaklanmadığının saptandığını beyanla davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece, Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nin 2.260 TL'lik uyuşmazlık için karar verme yetkisinin bulunmadığını, kararın görev yönünden iptali gerektiğinden bahisle, davanın kabulü ile Ereğli Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyet Başkanlığı'nın 26/05/2014 tarih ve 2014/932 sayılı kararının görev yönünden iptaline karar verilmiş, karar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

28.05.2014 tarihinde yürürlüğe giren 6502 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanununun 68. maddesine göre; "Değeri iki bin Türk Lirasının altında bulunan

uyuşmazlıklarda ilçe tüketici hakem heyetlerine, üç bin Türk Lirasının altında bulunan uyuşmazlıklarda il tüketici hakem heyetlerine, büyük şehir statüsünde bulunan illerde ise iki bin Türk Lirası ile üç bin Türk Lirası arasındaki uyuşmazlıklarda il tüketici hakem heyetlerine başvuru zorunludur. Bu değerlerin üzerindeki uyuşmazlıklar için tüketici hakem heyetlerine başvuru yapılamaz". Bu madde uyarınca değeri iki bin Türk Lirasının altında bulunan uyuşmazlıklarda ilçe tüketici hakem heyetlerine, üç bin Türk Lirasının altında bulunan uyuşmazlıklarda il tüketici hakem heyetlerine, büyük şehir statüsünde bulunan illerde ise iki bin Türk Lirası ile üç bin Türk Lirası arasındaki uyuşmazlıklarda il tüketici hakem heyetlerine başvuru zorunludur. Bu husus dava şartı olup, Tüketici Mahkemelerince re'sen dikkate alınması gerekir. 26.05.2014 tarihli Ereğli Tüketici hakem heyeti kararı delil niteliğinde olup infaz kabiliyeti bulunmamaktadır. Hal böyle olunca mahkemece, uyuşmazlığın esasına girilmeksizin dava dilekçesinin dava şartı noksanlığı nedeniyle usulden reddine karar verilmesi gerekirken, yukarıda açıklanan gerekçeyle Ereğli Kaymaklığı Tüketici Sorunları Hakem Heyet Başkanlığı'nın 26.05.2014 tarih ve 2014/932 sayılı kararının görev yönünden iptaline karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırıdır. Bozmayı gerektirir. Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile, Kdz. Ereğli 3. Asliye Hukuk Mahkemesinin (Tüketici Mahkemesi Sıfatıyla) 27.01.2015 tarih 2014/195 esas 2015/11 karar sayılı kararının esas yönünden sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına **BOZULMASINA**, 30/01/2017 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 13. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2017/1500

KARAR NO : 2017/961

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Manisa 1. Asliye Hukuk Mahkemesi (Tüketici Mahkemesi sıfatıyla)
TARİHİ : 16/06/2015
NUMARASI : 2015/380-2015/518
DAVACI : T.Garanti Bankası vekili avukat Bertan sır
DAVALI : Mustafa Avcı

Taraflar arasındaki hakem kurulu kararına itiraz davasından yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı mahkemenin yetkisizliğine dair verilen hüküm süresi içinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması istenilmekle, incelemenin evrak üzerinde yapılmasına karar verildikten sonra dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

KARAR

Davacı banka, davalının kullandığı ticari kredi nedeni ile kendisinden tahsil edilen dosya masraflarının iadesi için Kırkağaç Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'ne başvurduğunu, masrafların iadesine karar verildiğini, ne var ki kredinin ticari kredi olması nedeni ile kararın hatalı olduğunu ileri sürerek, Hakem Heyeti kararının iptalini istemiştir.

Davaliya dava dilekçesi tebliğ olunmamış, taraf teşkili sağlanmamıştır.

Mahkemece, davanın mahiyeti gereği yetkili mahkemenin Tüketici sorunları hakem heyeti kararını veren yerin bağlı olduğu tüketici mahkemesi olduğu belirtilerek yetkisizlik nedeni ile dava dilekçesinin usulden reddine, miktar itibari ile kesin olmak üzere karar verilmiş; hüküm, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz edilmiştir.

Davacı, eldeki davası ile aleyhine verilen hakem heyeti kararının iptalini istemiştir. Mahkemece, davalıya dava dilekçesi tebliğ olunmadan, henüz taraf teşkili sağlanmadan davanın usulden reddine karar verilmiştir. Somut olayla ilgili karar HMK'nın 114/Ç bendinde yazılı olan kamu düzenine ilişkin kesin yetki kuralına binaen verilmiş de değildir. Öyleyse yetkisizlik hususu resen gözetilemez. Kaldı ki mahkemece, dava hakkında bir karar verilmeden önce taraf teşkili sağlanması yasal zorunluluk arz etmektedir. Aksi halde HMK'nın 27. maddesinde düzenlenen hukuki dinlenilme hakkına aykırılık doğmaktadır ki bu durum da hukuken korunamaz.

Mahkemece yukarıda açıklanan hususlar göz ardı edilerek davalıya dava dilekçesi ve tensip zaptı tebliğ edilmeden ve kesin yetki kuralı olmaksızın resen yetkisizlik kararı verilerek hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozmayı gerektirir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile; Manisa 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin (Tüketici Mahkemesi sıfatıyla) 07/07/2015 tarih ve 2015/380 Esas 2015/518 karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına **BOZULMASINA**, peşin alınan harcın istek halinde iadesine, 30/01/2017gününde oybirliğiyle karar verildi.